

Openbare bijeenkomst, Antwerpen 20 september 1988

P A R A N O R M A A L G E N E Z E N

- - - - -

Allereerst het bekende verhaal: Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt u zelf na. Wanneer we een onderwerp brengen, belichten we dit naar best weten en kunnen. Wanneer u vindt dat het onjuist is hebt u altijd het recht om commentaar te geven of opmerkingen te plaatsen. Dan heb ik, omdat dit het begin is van de laatste reeks lezingen die we hier geven, een paar punten waar ik even over wil praten. Daarna komt u zelf aan de beurt.

Het zal u duidelijk zijn dat men wel altijd lessen kan blijven geven, maar dat er een ogenblik komt dat theorie niet genoeg is. Wanneer u wilt leren dansen, dan kunt u heel ver komen in het begrip van de dans met een schriftelijke cursus. Maar daarna zult u toch werkelijk de vloer op moeten om te leren wat dansen werkelijk is.

Wanneer u gelooft in de krachten die in uzelf schuilen, gelooft in de krachten die rond u zijn, dan moet u niet alleen maar zeggen dat ze bestaan. U moet proberen ermee te werken. We zullen dit laatste jaar, deze laatste reeks dan ook voornamelijk proberen te besteden aan meer praktische gegevens, praktische voorstellingen en daarnaast een korte herhaling van alles wat de Orde heeft bewogen tot dit werk en wat haar nu brengt tot een verandering in haar werkwijze in de komende tijd.

De kern is eigenlijk deze: Of we het nu toegeven of niet, we vormen een geheel. De mensheid is een geheel, ongeacht de verschillen die bij hen optreden. De wereld en de mensheid vormen eveneens een geheel ook al wordt dat vaak vergeten. We moeten toe naar een maatschappij waarin de mens meer zichzelf kan zijn en gelijktijdig meer deel kan zijn van de gemeenschap. Maar de mens is ook geest. En nu kunnen we die geest vangen in allerhand leerstellingen, maar het beleven van de geest is een persoonlijke zaak. Een kwestie van innerlijke resonanties, van eigen voorstellingsvermogen en begrip. Daarom, geen apart geloof, maar eerder een poging om op je eigen wijze een verbondenheid te bereiken met die andere wereld die maar door zo'n dimensie-dunne flinter tijd-ruimte van u gescheiden is.

Wanneer we zien hoe de wereld zich ontwikkelt en gelijktijdig zien hoe op allerhand terrein, ecologisch maar ook sociologisch bijvoorbeeld, crises naderbijkomen. Ons realiseren hoe, mede door de uitbarstingen op de zon de laatste tijd, het klimaat in dit jaar en het volgende beïnvloed zal worden, dan moeten wij proberen een aanpassing aan de aarde en haar eigen ritme en mogelijkheden tot stand te brengen. Gezien de opbouw van uw maatschappij kan dat alleen vanuit economisch standpunt op een verantwoorde wijze geschieden. Daarom moeten wij die richtlijnen proberen in te planten die kunnen voeren tot een zonder grote strijd en zelfvernietiging tot stand komen van aanpassingen die onvermijdelijk en noodzakelijk zijn wil het menselijk ras voortbestaan.

De Orde heeft naar dit laatste gebied een groot gedeelte van haar energie gedirigeerd en zal in de nabije toekomst proberen om alle zeer intense bindingen, bijvoorbeeld door trance-mediums te beperken en daarvoor in de plaats inspiratieve en zelfs directe relaties met mensen aan te gaan zodat ze weten waar ze aan toe zijn.

Het is een lange tijd dat we werkzaam zijn geweest in het nederlands taalgebied. Alles bij elkaar is dat op het ogenblik practisch negentig jaar. Het zal u duidelijk zijn dat een afbreken van een dergelijke taak voorbereiding vergt. Dat we daarnaast moeten proberen om een compensatie te geven. Wij proberen dit voor uzelf te geven door u nogmaals te wijzen op de krachten die in u wonen en u, waar dit mogelijk is, bewust te maken van de gevoeligheden die in u bestaan en waardoor u zelf, als instinctief bijna, aanvoelt wat voor u de beste wijze van denken en van leven zal zijn.

We zullen dat niet meer blijven herhalen, één keer is genoeg wanneer dit gezegd is en u moet het ook niet zien als een plechtstatige boodschap. Het is gewoon een verklaring van datgene dat in de komende periode bij ons doorkomt. Wat wij tot stand proberen te brengen. En nu bent u aan 't woord. U kunt zelf een onderwerp stellen.

Paranormaal genezen? Ja, dat is eigenlijk het bevorderen van het normale genezingsproces op een wijze die wetenschappelijk niet geheel verklaarbaar is. Laten we het zo stellen: We weten allemaal dat er zenuwspanningen zijn. We weten dat de mens tot op zekere hoogte de gedachte uitstraalt, dat kunnen we wetenschappelijk aantonen. We kunnen zelfs aantonen dat elke mens een soort eigen magnetisch veld heeft en dan noemen we dat misschien niet aura, maar het is een uitstraling waarin inderdaad verschillende factoren voorkomen, o.a. infraroodstraling, warmte, daarnaast een paar andere stralingen en één die betrekkelijk hoog in het spectrum, het magnetisch spectrum ligt.

Wanneer nu een mens ziek is, blijkt dat dat patroon verstoord is. Die verstoring kan een gevolg zijn bijvoorbeeld van een blokkering van de normale stromingen in het lichaam, de normale energieoverdracht in het lichaam. Ze kan voortkomen uit een onjuist evenwicht van allerhande interne afscheidingen die door hun evenwicht het goed reageren van alle weefsels ten aanzien van elkaar tot stand moeten brengen en alle organen ook, natuurlijk.

Wanneer we nu paranormaal genezen kunt u zich gaan afvragen: Waar komt het vandaan? En dan komen we op een terrein waar geen enkele stelling eigenlijk steekhoudend kan worden bewezen. We kunnen zeggen dat het een geest is, een goeroe, een medicijnman. We kunnen zeggen dat het suggestieve kracht is, dat het levenskracht is en er zijn nog andere verklaringen.

We moeten ons eerder afvragen: Werkt het? En dan blijkt dat met paranormale geneeswijzen in vele gevallen verbeteringen worden bereikt die volgens de moderne wetenschap, zeker die die van chemische middelen gebruik maakt, niet bereikbaar is.

Het lichaam heeft in zichzelf een mate van herstellingsvermogen. Het is bezaaid met mechanismen die bijvoorbeeld een versnelde celdeling op gang kunnen brengen. Die stoffen kunnen absorberen en daardoor verwijderen. Met spieren die verhoogde activiteit kunnen tonen en daardoor een soort spielerlektricititeit kunnen veroorzaken. En aan de andere kant ook weer organen die kunnen afremmen of kunnen bevorderen. Wanneer we nu een tekort hebben aan energie en er is een soort kortsluiting ontstaan, dan zijn er twee methodes om dat te genezen. Het eerste is, de oorzaak van de kortsluiting opheffen. Maar heel vaak betekent dat verwijdering van gedeelten. We kunnen ook een ander proces proberen. We kunnen namelijk enorm veel kracht opzetten en daar een overslag bereiken als bij een elektrische vonk waardoor de kortsluiting ongedaan wordt gemaakt. Er is weer een verbinding. In het begin, een kort ogenblik, iets wat meer lijkt op een vonkboog dan op wat anders. Maar daarna een herstel van relatie waardoor bijvoorbeeld zenuwcelcontracties weer normalerwijze langs de zenuwstroom kunnen worden doorgegeven.

Dit laatste speelt bij lichamelijke genezing vaak een heel grote rol. We kunnen dus organische defecten vaak verbeteren. Let wel, ik zeg niet, onmiddellijk ongedaan maken, maar verbeteren, door het lichaam in staat te stellen zijn eigen krachten als tegenweer te gebruiken. En wanneer het lichaam te weinig energie heeft kunnen we zelfs een deel van onze eigen levensenergie aan die persoon overdragen. Het lichaam bewerkstelligt dan in feite zelf de genezing.

Maar er is nog een ander aspect dat in dit verband zeker moet worden gezien. De mens heeft een redelijk vermogen, maar beschikt niet over voldoende redelijke kennis om zijn eigen toestand en al wat daarvoor noodzakelijk is en eventueel aan de hand is, te omschrijven. Hij kan dit alleen doen wanneer een sterke verhoging van bewustzijnsdrempel optreedt en dan kan hij zich later vaak weinig of niets herinneren van datgen wat hij even heeft beseft. Fysische problemen nu hebben een neiging om ten aanzien van alledaagse lichamelijke gebeurtenissen, vooral de disharmonische, de bewustzijnsdrempel te verlagen. D.w.z. dat die indrukken met grotere sterkte dan normaal worden opgenomen. Wanneer we in staat zijn om de psychische oorzaak daarvan teniet te doen, dan wordt ook het pijnverschijnsel, de erkenning van fouten in het eigen lichaam, weer teruggebracht tot de norm. Het resultaat is dat de genezingsmogelijkheden aanmerkelijk toenemen zelfs wanneer we van andere dan paranormale geneeswijzen gebruik maken.

Hierbij denken er velen aan suggestie of een vorm van hypnose. Dat kan inderdaad eveneens een rol spelen. Maar het meest belangrijke is dat je iemand weer in evenwicht brengt in zijn gevoelsleven, in zijn denklevens. Daardoor wordt het mogelijk dat de brug tussen de hersencellen weer op normale wijze gaat functioneren en gelijktijdig wordt daardoor de storing die meestal in de kleine hersenen optreedt, ongedaan gemaakt. Er moet dus een ander ik-beeld worden geproduceerd en dat kunnen we heel vaak door de patiënt te ontspannen en gelijktijdig, suggestief inwerkend misschien, deze bewust te maken van het feit dat hij zichzelf kan helpen. Het meest fatale voor een mens, geestelijk of anderszins, is het gevoel van hulpeloosheid. Als je denkt: dit kan niet meer, dit is niet meer te verhelpen, dan maak je dit waar. Gedachtebeelden zijn vaak beslissend voor de reacties die in de weefsels en in de verschillende organen van ons lichaam optreden. Als u voortdurend denkt dat u ziek bent, wordt u het. Als u voortdurend denkt dat het beter wordt gaat het u beter. Hoe kun je dit verklaren?

De mens heeft niet alleen maar stoffelijke organen. Hier komen we op een terrein dat voor de meesten geloof is. Maar u hebt een aantal, zeg maar lichamen, of moeten we zeggen stralingsgordels die afzonderlijk kunnen optreden, die elk voor zich in een bepaald niveau van bewustzijn kunnen functioneren. Die zogenaamde geestelijke voertuigen hebben daarbij een veel hoger potentiaal ten aanzien van het lichaam dan bijvoorbeeld een levenslichaam zonder meer of een astraal voertuig. Je zou het kunnen verklaren als volgt.

Elk bestaand niveau is voor zichzelf norm. Maar wanneer er een niveau is dat in een lager potentiaal norm is, kan een geringe kracht op hoog niveau tot een grote kracht worden in het lagere niveau. Kunnen we de geest dus activeren, dan beschikken we over veel meer energie en over veel meer mogelijkheden dan zuiver stoffelijk het geval is. Dat is de basis van paranormale genezing, maar ook tot op zekere hoogte van zelfgenezing.

Nu weet ik dat er heel veel mensen zijn die zeggen. Ja maar, we kunnen genezen door God. Jezus heeft zelf gezegd tegen een bepaalde mens: Uw geloof heeft u behouden. Hij heeft niet gezegd: Uw geloof is juist maar het heeft u behouden.

Het is uw krachtbron, uw mogelijkheid om uw ziekte van u te werpen. Wanneer wij geloven, dan openen wij ons voor de krachten die in ons bestaan en de krachten waarmee we verbonden zijn. Noem die krachten God, noem ze anders, dat doet niet terzake. Het zijn in ieder geval tamelijk onpersoonlijke krachten maar wij zijn dan in staat ze te ontvangen en ze te richten. Wanneer we dit op geestelijk niveau kunnen doen, beschikken we zelf al over een veel groter energiepotentiaal. Laten we het vergelijken met een accu. Kun je de geest erbij betrekken dan heb je een elektromotor met een drievoudige amperage en hetzelfde voltage ongeveer.

Dus, wanneer je geest deel heeft, ben je al meer. Maar als de ander ook gelooft, d.w.z. zijn redelijke beperkingen stil heeft gezet, is hij eveneens vatbaar voor de grondkrachten die in hem bestaan en werken. Hij of zij kan de gemakkelijker werken. Er is een kracht die in je werkt zolang zij niet door voorstellingen wordt belemmerd. Het is duidelijk: Uit geloof kunnen we dus genezen. Wanneer wij denken dat bidden ons de kracht geeft, dan zal het bidden op zichzelf een weg openen. Een suggestieve weg misschien, toch een weg waardoor die krachten in ons versterkt tot uiting kunnen komen en door ons kunnen heenvloeien.

Wanneer wij geloven dat er achter ons een beschermgeest staat, dan hoeft dat helemaal nog niet waar te zijn. Trouwens, stel u dat voor: een beschermgeest staat de hele dag te staan en eens in de 24 uur is hij dan tien minuten actief. De rest van de tijd staat hij voor Jan-je-weet-wel. Nee, je moet het u gewoonzo voorstellen: Denk dat die geest er is dan hebt u buiten u een aanvaarding van kracht geschapen die u in uzelf niet kunt vinden. Daardoor wordt die kracht geactiveerd.

En als je zo bezig bent dan kunnen we zeggen: Ja wat moet dat dan met magnetiseren? Ook zo'n eigenaardige term. En het wonderlijke is dat het wetenschappelijk verworpen kan worden en gelijktijdig toch dichterbij de werkelijkheid komt dan enige zogenaamd wetenschappelijke omschrijving. Bij magnetiseren werkt u met een zelfsuggestief en eventueel voor de patiënt suggestief proces waarbij u instraalt en u gelooft dat die kracht bijvoorbeeld uit uw handen komt. Als u dat gelooft is dat voor u waar, maar dan scheidt u daarmee ook een krachtverhouding die op dit punt bijzonder sterk tot uiting komt. Wanneer u denkt: ik kan het met gedachten, wat gebeurt er dan? Wanneer u zich helemaal open stelt voor dit gevoel: in mij is een kracht en die werkt door mij, dan blijkt dat de wervelingen die in die aura, zeg maar dat pseudo-magnetisch omhulsen van de mens bestaan, beginnen aanmerkelijk sneller te gaan en als u een beetje geluk hebt en u bent een beetje bewust, dan is dat heel waarschijnlijk het voorhoofdschakrum.

Daardoor gaat uw energie in versterkte mate gericht uit. Maar ze gaat uit op een gebied van energie, niet van materie. D.w.z. dat zij zich verplaatst als een soort golf met een snelheid die aan die van het licht gelijk komt en die in omstandigheden kan overtreffen. Het wil verder zeggen dat het bepalen van het punt van bestemming erg belangrijk is want u brengt het punt waarheen u de kracht wilt zenden a.h.w. geestelijk direct in aanraking met de bron van kracht die u zelf bent. Dat doet u instinctief. U kunt dus ook op afstand genezen.

Maar wat moet ik doen met wichelroedelopen? De wichelroede geeft inderdaad magnetische storingen aan. Dus andere uitstralingen in het aardvlak bijvoorbeeld. Er zijn mensen die met de wichelroede olie hebben gevonden en diamanten. Er zijn er ook die water hadden gevonden. Het bleek een waterleidingsbuis te zijn; Maar goed, de schade hebben ze zelf moeten betalen. In ieder geval, ze hebben iets aangevoeld.

Wanneer de manier van aanvoelen nu eenmaal geconcentreerd is op deze rādomantie, op dit wichelroedelopen, dan kunnen zij met die wichelroede zien waar er iets fout is in u. Ze constateren zzn storing. Een magnetiseur doet dat instinctief. De helderziende doet het met bewuste, doch meer emotionele waarneming. Geeft het hoe een fout wordt geconstateerd als ze maar goed wordt geconstateerd? Dat geloof ik niet. En wanneer daardoor die rādomant denkt: nu kan ik daar genezen, dan kan hij genezen. En dat gaat niet alleen voor sommige begaafden.

Ik ken zoveel mensen die zeggen: Ja, er zijn natuurlijk mensen die zijn uitverkoren, maar wij, arme zielen.... Het zijn mensen die in de kerk onder de preekstoel zitten en die zeggen: Ja, wat was het toch goed. Wat was hij heilig. Maar wij armen, zijn zondaars. Wij kunnen het niet proberen. Het is een verlooohening in beide gevallen van de werkelijkheid. Wanneer iets voor jou juist is, dan moet je proberen het in de praktijk te brengen. Hoe u dus begint maakt weinig uit. Belangrijk is dat u resultaten krijgt. Maar resultaten kun je op twee manieren meten. In de eerste plaats een verbetering van de lichamelijke toestand van de patiënt. Dit is over het algemeen ook medisch, dus wetenschappelijk constateerbaar. In de tweede plaats kun je een verandering krijgen in de mentaliteit van de patiënt. Dit komt tot uiting in gedragsverandering en meestal een grotere blijmoedigheid. In beide gevallen is het de moeite waard om verder te gaan. Daar waar dergelijke veranderingen enige tijd niet optreden, kunt u beter zeggen: Ach, zoek het zelf uit.

U kunt dus voor anderen heel veel doen. U allemaal. Niet alleen de geestelijke genezer. Maar de basis van alles is de verbondenheid met anderen. Uw verbondenheid ligt niet in aanvaarding of niet-aanvaarding op materieel niveau. Iemand kan denken dat een paranormaal genezer eenvoudig onzin verkoopt. Maar wanneer iemand de behoefte heeft om te genezen, is daar de band al aanwezig en doet het uiterlijk en de redenatie verder niets terzake.

Wat ons verenigt is de gevoelswereld. Dat is stoffelijk en ook geestelijk een feit dat onomstreden blijft. Het is niet de ratio. Die kan sterk verschillen in mogelijkheden en inhoud. Het gaat om het emotionele patroon dat aan het menselijk lichaam eigen is gedurende miljoenen jaren en het emotionele patroon dat juist daardoor een ontvankelijkheid inhoudt niet alleen maar voor stoffelijke uitstralingen, maar daarnaast voor andere, niet zintuiglijke, niet bemerkbare veranderingen in de omgeving of stralingen.

Het is deze eenheid die ook de overdrachtmogelijkheid geeft van bijvoorbeeld de kracht. En denk dan niet dat u dan in liefde wegs meltend moet genezen. Ik ken mensen die zeggen: Ja, eigenlijk mag ik die man of die vrouw niet, hij is altijd maar aan het zeuren, maar hij is ziek, ik moet toch wat doen. Ik zal het dan maar proberen. Laat ik proberen om hem lief te vinden en om hem aanvaardbaar en vriendschappelijk te vinden en nu ga ik ... Misbruik van uw energie. Hebt u al met uw eigen emotionele instelling verknoeid. Denk: Je bent een rotzak, maar ik wil u genezen en ik zal u genezen. Begrijp je dat, ellendeling? En als je dat oprecht innerlijk meent dan gaat die kracht over. Bij een onweer vraagt de bliksem zich ook niet af of die op een bliksemafleider inslaat of dat die een mooie reis verstoort. Het is gewoon een vonk die over moet slaan.

De kracht in je is een vonk die over moet slaan. Het gaat niet om de omstandigheden en hoe het allemaal zo mooi versierd is. Het gaat er doodgewoon om welk potentiaal is opgebouwd en dat kan uit woede, dat kan uit liefde. Ik heb liever dat u het uit liefde doet, dan heb je er zelf namelijk meer aan. Zo'n "ellendeling" ontlading die geeft je meestal een zeker tikje mee en dan duurt het weer een half uurtje voor je bijgetrokken bent. Maar werken doet het wel.

Er zijn zo veel van die dingen. Er is een tijd geweest dat iedereen zei: Nou zeg, ze behandelen alleen maar met sporen, dus in feite een heel gering voorbeeld van genezende stoffen, dat is toch onzin. Zeker. Maar later is bewezen dat het wel degelijk mogelijk is, dat het wel degelijk resultaat geeft en dat het in veel gevallen beter is dan elke chemo-therapie die je kunt bedenken. Laten we niet lachen om de dingen omdat we niet weten wat het is. Er zijn mensen die zich krom hebben gelachen toen iemand kanker, stel je voor, kanker, ongeneeslijk verklaard, ging genezen met kippevoer. Want je moet het een beetje belachelijk maken anders heb je je eigen grootheid toch te grabbel gegooid. Maar langzaam maar zeker komt men er achter dat de samenstelling van voedsel, de wijze waarop sporen aanwezig zijn daarin, een heel groot punt uitmaken voor de veerkracht van het lichaam, voor de herstellmogelijkheden van het lichaam en zelfs voor de afremming van woekering. Dit laatste is ook een wetenschappelijk feit op het ogenblik, niet algemeen en gaarne erkend, ik geef het toe, maar wel bewezen.

Waarom zouden wij dan bang zijn om gebruik te maken van dingen die anderen belachelijk vinden? Geestelijke genezing kan op vele wijzen plaats vinden maar wij hebben altijd één ding heel hard nodig en dat is een relatie, welke dan ook, tussen genezer en patiënt. Wanneer we dat niet kunnen doen op materiële manier kunnen we het misschien doen met een horoscoopje. We kunnen het doen met thee-bladeren te lezen of koffiedik, water te magnetiseren of wat anders. Deze dingen zijn symbolen van datgene wat we opwekken en daardoor kunnen die symbolen zelfs overgedragen worden van een kracht die in wezen uit ons, uit onze geestelijke bronnen voortkomt en niet uit iets anders.

Het is niet altijd aangewezen om verstandig te zijn. Het verstand is de terugtraprem waardoor de mens zich meer tot stilstand dwingt dan noodzakelijk is. Laten we nu eens zeggen: U zit hier bij elkaar. Kunt u genezen? Iemand die nee zegt? Die zwijgt zegt ja, denk erom. Waarom doen jullie dat dan niet? Zonder gekheid. U zit daar allemaal gezellig bij elkaar en u vindt het geestelijk allemaal erg mooi. Ik zeg u dit: Ieder van u kan een kracht uitstralen zo sterk en zo groot dat alles wat ik hier zou kunnen presteren, kinderwerk is. Als u maar denkt aan genezing en weet waar u die kracht heenstuurt dan is die kracht aanwezig. Wanneer u denkt dat wij allen tesamen één kracht vormen omdat we met één en hetzelfde bezig zijn, dan vormen wij tesamen een krachtveld, een enorm krachtveld. Dan hebben we veel meer mogelijkheden en dan kunnen wij vanuit deze kracht iets tot stand brengen.

Als u dit als juist aanvoelt, niet beredeneren kunt, nog niet, neemt u dan die kracht en stuur ze dan eens uit naar iets waar u vindt dat het nodig is. Niet uzelf, iemand, iets anders. Stuur die kracht uit. Of het een lijdende kamerplant is of iemand die ontzettend veel verdriet heeft, stuur die kracht uit. Nu. Niet aarzen, u kunt het. En onthoud goed waarheen u die kracht hebt gestuurd. Juist. Goed onthouden? Als u geprobeerd hebt ga dan morgen kijken of er iets gebeurd is. Waarschijnlijk geen wonder, daarvoor gelooft u nog niet genoeg. Maar als er iets gebeurd is, iets veranderd is en als u merkt dat het gewerkt heeft, laat dan het werk niet aan een ander over. Besef dat ook dit een deel is van uw leven, van uw taak, van uw plicht. Je schouders ophalen en zeggen: Ja, ik heb het al zo vaak gedaan, ik heb er genoeg van, is niet de juiste weg. Jezelf vinden is één van de basisbeginselen, is één van de meest noodzakelijke punten en krachten van alles wat paranormale genezing is. En werk dan op de manier die voor u de meest juiste is.

De een zal werken met de pendel, de ander met gedachtekracht, een ander weer magnetiseren of raad geven of wat anders. Maar doe het. Er is ellende genoeg in de wereld. En ga dan niet kijken hoeveel ellende elders is want daar kunt u weinig aan doen. Kijk naar die ellende in uw omgeving waar u iets aan kunt doen. En dit is altijd die ellende waarachter een werkelijke behoefte bestaat tot verbetering, tot verandering. Of u daarbij wilt bidden, samen wilt zingen, wilt mediteren of wat anders is uw zaak. U moet wat in u leeft op een of andere manier omzetten in iets dat in uw eigen wereld kan bestaan. En dat doet ieder op zijn eigen manier. Ieder doet het met zijn eigen middelen. De manier waarop is niet belangrijk, wel dat er iets gebeurt.

En misschien mag ik nog iets zegge. Wanneer u ontdekt dat het gaat, help anderen waar u kunt. U hebt, wanneer u daar hele dagen mee bezig zoudt zijn, natuurlijk het recht op een redelijk bestaan en dan mogen ze u dat ook geven. Maar u moet nooit de beloning voorop stellen, altijd het werken. En als het even kan, anderen ook willen genezen zonder dat u er iets voor terug krijgt, zelfs maar een beetje erkenning.

Het gaat er niet om wat anderen van u denken. Het gaat erom wat je zelf bent. Je bent zelf een deel van die lichtende kracht die het totaal van de schepping en alle energie omvat en gelijktijdig is en vertegenwoordigt. U bent een mens. D.w.z. dat u met mensen het meeste gemeen hebt. Maar wanneer u dat dan hebt en u aanvaardt dat dan bent u niet alleen aan anderen, maar ook aan uzelf verplicht om die kracht te gebruiken.

De gehele natuur is opgebouwd op wisselwerking. Wanneer u kijkt naar de voedselketen bijvoorbeeld dan zult u met verbazing ontdekken dat niet alleen het een het ander in stand houdt, maar gelijktijdig de instandhouding van iedere soort afzonderlijk mogelijk maakt. Wanneer u kijkt naar de wisselwerking van de planeten, de uitstraling van de zon naar de aarde bijvoorbeeld, dan ziet u hoe klimatologische veranderingen door zonnevlekken worden veroorzaakt, maar ook hoe deze ook steeds weer voorkomende veranderingen gelijktijdig er voor zorgen dat geen overwoekering van die aarde of een absolute woestijnvorming van die aarde ontstaat. Woestijnen, dat kan ik u wel vertellen, worden hoofdzakelijk door mensen vervaardigd, niet door de natuur.

Juist omdat je deel bent van een geheel moet je in dit geheel werken en uit dit geheel ontvangen. Ontvangen is evenzeer noodzakelijk als geven. Wanneer je dit begint te begrijpen dan doe je wonderen. Of, zoals sommigen zeggen, dan vertoon je charlatanskunst. Je verbetert het lot van je medemensen en voor jezelf het deel dat je hebt aan de energie waaruit je zelf bent opgebouwd. Dus, grijp niet naar toverformules tenzij u zonder dat werkelijk denkt niet iets tot stand te kunnen brengen. Grijp gewoon maar wat in uzelve leeft als hoogste kracht of waarheid. Of dat nu de rede is of wat anders interesseert mij niet.

En u daarop beroepende en neit met denkbeelden omschrijvende, laat de kracht in u opwellen. Werk met die kracht en bereik iets. Het resultaat daarvan zal niet alleen zijn paranormale genezing, maar daarnaast een steeds verder openbloeien van die gevoeligheden die in elke mens zijn ingelegd en die in menig jong kind een lange tijd aanwezig zijn tot ze worden gedooft, overspoeld als ze zijn door de regsl, wetten, gebruiken en noodzaken van wat men beschaving pleegt te noemen.

Ik hoop dat ik u nu geestelijk van de illusie genezen heb dat anderen het wel kunnen en u niet. Maar ja, de meesten wachten om de prijs te betalen.

Wanneer je dat doet krijg je er niet iets voor terug in de zin van welvaart of zo. Laat ik het zo zeggen: De harmonie die je vindt heeft geestelijk grote betekenis maar je kunt ze niet op een bankrekening zetten. En dat is voor vele mensen iets wat voorbehoud verzekert. Aan de andere kant: De verbondenheid met kracht die je hebt opgenomen gaat nooit teloor. Een bankrekening ben je kwijt op het ogenblik dat je erfgenamen er zich over ontfermen. Dus denk goed na. Wat wil je? Vragen?

+ U hebt gezegd over paranormaal genezen dat het werkt als men er maar in gelooft. Bestaat er geen gevaar voor fanatisme?

- Ja, fanatisme ontstaat eigenlijk uit angst dat er een mogelijkheid is dat men aan eigen geloof zou gaan twijfelen. Het is heel vreemd. Hoe meer men innerlijk onzeker is, met hoe grotere en hoe hardere middelen ook men zal proberen de omgeving te overtuigen. Laat ik het zo zeggen: Iemand die een klein beetje kan vechten, zal heel vaak een vechtpartij uitlokken; vooral als hij denkt dat hij de baas kan blijven en wanneer dat dan niet waar blijkt te zijn dan zal hij toch bereid zijn alle middelen te grijpen om zich nog waar te maken, te tonen. Maar iemand die weet dat hij anderen aankan, die zal veel rustiger, veel overlegder en vaak met veel minder geweld te werk gaan. Een fanaticus heeft een geloof, maar zijn geloof is een innerlijk aanvoelen van wat alle geloof zou moeten zijn en daarnaast een formulering. Op het ogenblik dat je de formulering heilig verklaart sluit je gelijktijdig de mogelijkheden van een innerlijke ontwikkeling af.

Jezus zei: Het geloof is als een mosterdzaadje. Daar kan een aardige struik uitkomen, da's waar. Maar zet het nu eens in een pot die veel te nauw is, denkt u dat het dan nog gaat? Het geloof is de bloempot waarin je het zaad van je innerlijk weten, je innerlijke aanvaarding zet. Dat fanatisme moet je vermijden. Ik geloof dat een mens moet leren om te zeggen, ik kan het niet bewijzen: Voor mij is het waar, zoek jij je eigen waarheid. De waarheid zal evenveel gezichten hebben als er mensen zijn en daarom zeg ik: Wees niet fanatiek ten aanzien van anderen. Wees het ten hoogste ten aanzien van uzelve omdat wat u voortdurend aan en in uzelve bewijst, voor u betekent dat u daardoor in het geheel een bepaalde functie hebt en die kan nooit zijn anderen in hun ontwikkeling te remmen of te belemmeren.

De apostelen waren ook van die mensen die zeiden: Ja Heer, U zegt nu: Ga uit en onderwijs. Maar als wij nu ergens komen en ze luisteren niet naar ons, wat moeten we dan doen? En Jezus zei: Ga naar het volgende huis. Maar als in de stad nu niemand naar ons luistert? Zei Jezus: Dan moet je de stad te vuur en te zwaard verwoesten? Helemaal niet; Hij zei: Schud het stof van je sandalen en ga verder.

Je juiste weg betekent dat jij hem moet gaan. Wil een ander meegaan? Graag. Wil hij niet? Zijn zaak, niet de uwe. Fanatisme wordt pas gevaarlijk op het ogenblik dat het aan een machtsbehoefte is gekoppeld. En de onaantastbaarheid van menig geloof wordt minder verkondigd vanuit een innerlijke zekerheid dan vanuit het gevoel dat men alleen daarmee anderen kan dwingen te doen wat men zelve juist acht. En daarom zou ik willen zeggen: In elk opzicht, of het nu wetenschap of wat anders betreft, wees niet fanatiek tegenover anderen met hun pogingen. Ze hebben het recht hun weg te kiezen. U hebt het recht uw weg te gaan. Wanneer u dat begrijpt dan komt u misschien verder en dan zullen vragen als deze langzaam maar zeker overbodig worden. Voldoende?

We hebben in ieder geval een paar dingen gehad. Een kleine oratio pro domo vanuit ons dus en een hele hoop over paranormale genezing. Mag ik nog even een paar punten op een rijtje zetten?

Ook u hebt krachten in u. Ook u kunt die krachten gebruiken wanneer u er niet over denkt, maar ze eenvoudig in u laat werken. Ook u kunt anderen helpen. U kunt hun emoties aanvoelen en er ook veranderen. U kunt vaak lichamelijke zaken van anderen verbeteren, of u ze aanvoelt of niet, maar het welbehagen van de ander is iets wat u wel degelijk aan kunt voelen. Een klein beetje empathie, een klein beetje wederkerig aanvoelingsvermogen helpt de mensen een heel eind op weg in het gebruik van de in hen gelegde kwaliteiten.

En als u zegt: Voor wie? Voor wat? dan weet ik het niet. Maar het schijnt bij alle schepselen, niet bij de mens alleen, in alle tijden zo geweest te zijn. U hebt uw rechten. Kom daarvoor op. Maar probeer niet een ander diens rechten te ontnemen. U hebt in u krachten. Geef die aan anderen zoveel u kunt en weiger nooit die van een ander te ontvangen want alleen wisselwerking is de ware harmonie waaruit een steeds groeiende kracht kan voortkomen.

En ten laatste: Heel simpel eigenlijk. Durf innerlijk en alleen al voor uzelf uzelf zijn. Praat er dan met de buitenwereld maar niet te hard over, voorlopig. Het kost u nog te veel moeite. Maar geef uzelf innerlijk toe wat u bent, wat u doet en vraag uzelf af niet of het beter of anders zou moeten, maar wat de mogelijkheden ervan zijn. En als u daar een antwoord op vindt of zelfs maar een vermoeden, probeer dat waar te maken. U zult ontdekken dat u juist daardoor voor uzelf die krachten gewint, die innerlijke zekerheden gewint, die geen dogmata van node heeft, die in zichzelf energie betekent, maar gelijktijdig niet behoeft bronnen van energie aan te duiden. Dan zult u ontdekken dat, hoe minder u over God spreekt, hoe meer je Hem kunt beleven. En dat God alleen maar het woord is voor het onomschrijfbaar.

Als u dat allemaal hebt begrepen dan hoop ik vrienden dat u in de praktijk iets zult gaan doen. Denk niet dat een ander het beter kan doen. Tracht zelf te doen wat u kunt en als het niet gaat en een ander kan u helpen, aarzel niet om die hulp te vragen, maar alleen als u zelf niet verder kunt. Dan zullen we in deze nieuwe tijd zien, door de verbondenheden die zo ontstaan zijn, dat die veel belangrijker zijn voor u, maar ook voor de wereld dan al het andere dat zich met groot trompetgeschal afspeelt tussen de mensen die hun eigen belangrijkheid over- en de werkelijkheid onderschatten.

Wees uzelf. Vind de kracht in u en levend vanuit die kracht, word tot waarheid, ook wanneer u ze nog niet kunt omschrijven.

O - D - V

Een mens is een mens. Is een mens ja. Maar een mens is pas een mens als hij de grens tussen mens en mens weet te verbreken. Maar de meeste mensen willen als mens alleen met mensen spreken die spreken zoals zij spreken en denken zoals zij denken omdat ze geen aandacht willen schenken aan anderen die anders denken

- - - - -